З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА О ИЗВРШЕЊУ КАЗНИ МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Међународног кривичног суда о извршењу казни Међународног кривичног суда, сачињен у Хагу 20. јануара 2011. године, у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

AGREEMENT BETWEEN THE REPUBLIC OF SERBIA AND THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT ON THE ENFORCEMENT OF SENTENCES OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

The Republic of Serbia (hereinafter referred to as “Serbia”),

The International Criminal Court (hereinafter referred to as “the Court”) and

PREAMBLE

RECALLING Article 103 of the Rome Statute of the International Criminal Court adopted on 17 July 1998 by the United Nations Diplomatic Conference of Plenipotentiaries (hereinafter referred to as “the Rome Statute”), according to which sentences of imprisonment pronounced by the Court shall be served in a State designated by the Court from a list of States which have indicated their willingness to accept sentenced persons;

RECALLING Rule 200 of the Rules of Procedure and Evidence of the Court (hereinafter referred to as the “Rule(s)”), according to which the Court may enter into bilateral arrangements with States with a view to establishing a framework for the acceptance of persons sentenced by the Court, consistent with the Rome Statute;

RECALLING the widely accepted international treaty standards governing the treatment of prisoners including the Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners approved by ECOSOC resolutions 663 C (XXIV) of 31 July 1957 and 2067 (LXII) of 13 May 1977, the Body of Principles for the Protection of all Persons under any Form of Detention or Imprisonment adopted by General Assembly resolution 43/173 of 9 December 1988, and the Basic Principles for the Treatment of Prisoners adopted by General Assembly resolution 45/111 of 14 December 1990;

NOTING the willingness of Serbia to accept persons sentenced by the Court;

IN ORDER to establish a framework for the acceptance of persons sentenced by the Court and to provide for conditions under which the sentences will be enforced in territory of Serbia;

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Purpose and scope of the Agreement

This Agreement shall regulate matters relating to or arising out of the enforcement of sentences imposed by the Court and enforced in prison facilities made available by Serbia

Article 2

Procedure

1. The Presidency of the Court (hereinafter referred to as “the Presidency”), when notifying Serbia of its designation to enforce a sentence in a particular case, shall transmit to the Ministry of Justice of Serbia *inter alia* the following information and documents:

a) the name, nationality, date and place of birth of the sentenced person;

b) a copy of the final judgment of conviction and the sentence imposed;

c) the length and commencement date of the sentence and the time remaining to be served;

d) after having heard the views of the sentenced person, any necessary information concerning the state of his or her health, including any medical treatment that he or she is receiving.

2. The competent national authorities of Serbia shall decide upon the Court’s designation and shall promptly inform the Presidency of their decision.

3. Serbia may at any time withdraw its conditions of acceptance for the inclusion in the List of States of enforcement. Any amendments or additions to such conditions shall be subject to confirmation by the Presidency.

Article 3

Delivery

The Registrar of the Court, in consultation with the competent national authorities of Serbia, shall make appropriate arrangements for the proper conduct of delivery of the sentenced person from the Court to the territory of Serbia.

Article 4

Enforcement

1. Subject to the conditions contained in this Agreement, the sentence of imprisonment shall be binding on Serbia, which shall in no case modify it.

2. The enforcement of a sentence of imprisonment shall be subject to the supervision of the Court and shall be consistent with widely accepted international treaty standards governing treatment of prisoners.

3. If, after delivery of the sentenced person to the territory of Serbia, the Court, in accordance with the Rome Statute and the Rules, orders that the sentenced person appears for a hearing before the Court, the sentenced person shall be transferred temporarily to the Court, conditional on his/her return to the territory of Serbia within the period decided by the Court.

4. The Presidency may authorize the temporary extradition of the sentenced person to a third State for prosecution only if it has obtained assurances which it deems to be sufficient that the sentenced person will be kept in custody in the third State and transferred back to Serbia, after the prosecution.

Article 5

Supervision of enforcement

In order to supervise the enforcement of sentences of imprisonment, the Presidency may, *inter alia*:

a) when necessary, request any information, report or expert opinion from Serbia or from any reliable sources;

b) where appropriate, delegate a judge of the Court or a member of the staff of the Court who will be responsible, after notifying Serbia, for meeting the sentenced person and hearing his or her views, without the presence of national authorities of Serbia;

c) where appropriate, give Serbia an opportunity to comment on the views expressed by the sentenced person under paragraph (b) of this article.

Article 6

Conditions of imprisonment

1. The conditions of imprisonment shall be governed by the law of Serbia and shall be consistent with widely accepted international treaty standards governing treatment of prisoners; in no case shall such conditions be more or less favorable than those available to prisoners convicted of similar offences in Serbia.

2. Serbia shall notify the Presidency of any circumstances, including the exercise of any conditions agreed when declaring its willingness to be included in the List of States of enforcement, which could materially affect the terms or extent of the imprisonment. The Presidency shall be given at least 45 days' notice of any such known or foreseeable circumstances. During this period, Serbia shall take no action that might prejudice its obligations. Where the Presidency can not agree to the aforementioned circumstances, it shall inform Serbia and transfer the sentenced person to a prison of another State.

3. When a sentenced person is eligible for a prison programme or benefit available under the national law of Serbia which may entail some activity outside the prison facilities, Serbia shall communicate that fact to the Presidency, together with any relevant information or observation, to enable the Court to exercise its supervisory function.

Article 7

Inspection

1. The competent national authorities of Serbia shall allow the inspection of the conditions of imprisonment and treatment of the sentenced person(s) by the International Committee of the Red Cross (hereinafter referred to as "the ICRC") at any time and on a periodic basis, the frequency of visits to be determined by the ICRC. The ICRC will submit a confidential report based on the findings of these inspections to Serbia and to the Presidency.

2. Serbia and the Presidency shall consult each other on the findings of the reports referred to in paragraph 1 of this article. The Presidency may thereafter request

Serbia to report to it any changes in the conditions of imprisonment suggested by the ICRC.

Article 8

Communication

1. Communications between a sentenced person and the Court shall be unimpeded and confidential.

2. The Presidency and Serbia shall establish appropriate arrangements for the exercise by sentenced persons of his or her right of communication with the Court.

Article 9

Ne bis in idem

The sentenced person shall not be tried before a court of Serbia with respect to conduct which formed the basis of crimes for which the person has already been convicted or acquitted by the Court.

Article 10

Rule of speciality

1. The sentenced person in the custody of Serbia shall not be subject to prosecution, punishment or to extradition to a third State for any conduct engaged in prior to that person's transfer to the territory of Serbia, unless such prosecution, punishment or extradition has been approved by the Presidency at the request of Serbia.

2. When Serbia intends to prosecute or enforce a sentence against the sentenced person, it shall notify its intention to the Presidency and transmit the following documents:

a) A statement of the facts of the case and their legal characterization;

b) A copy of any applicable legal provisions, including those concerning the statute of limitation and the applicable penalties;

c) A copy of any sentence, warrant of arrest or other document having the same force, or of any other legal writ which Serbia intends to enforce;

d) A protocol containing views of the sentenced person obtained after the person has been informed sufficiently about the proceedings.

3. In the event of a request for extradition made by a third State, Serbia shall transmit the entire request to the Presidency with a protocol containing the views of the sentenced person obtained after informing the person sufficiently about the extradition request.

4. The Presidency may, in relation to paragraphs 2 and 3 of this article, request any document or additional information from Serbia or the third State requesting the extradition.

5. The Presidency shall make a determination as soon as possible. This determination shall be notified to all those who have participated in the proceedings. If the request submitted under paragraphs 2 and 3 of this article concerns the enforcement of a sentence, the sentenced person may serve that sentence in Serbia or be extradited to a third State only after having served the full sentence pronounced by the Court.

6. Paragraph 1 of this article shall cease to apply if the sentenced person remains voluntarily for more than 30 days in the territory of Serbia after having served the full sentence imposed by the Court, or returns to the territory of that State after having left it.

Article 11

Appeal, revision and reduction of sentence

1. The Court alone shall have the right to decide on any application for appeal and revision. Serbia shall not impede the making of any such application by the sentenced person.

2. Serbia shall not release the person before expiry of the sentence pronounced by the Court.

3. The Court alone shall have the right to decide any reduction of sentence, and shall rule on the matter after having heard the person and after having received any relevant information from Serbia.

Article 12

Escape

1. If the sentenced person has escaped, Serbia shall, as soon as possible, advise the Registrar by any medium capable of delivering a written record.

2. If the sentenced person escapes from custody and flees the territory of Serbia, Serbia may, after consultation with the Presidency, request the person's extradition or surrender from the State in which the person is located pursuant to any existing bilateral or multilateral arrangements, or may request that the Presidency seek the person's surrender, in accordance with Part 9 of the Rome Statute.

3. If the State in which the sentenced person is located, agrees to surrender him or her to Serbia, pursuant to either international agreements or its national legislation, Serbia shall so advise to the Registrar in writing. The person shall be surrendered to Serbia as soon as possible if necessary in consultation with the Registrar, pursuant to Rule 225.

4. If the sentenced person is surrendered to the Court, then the Court shall transfer him or her to Serbia. Nevertheless, the Presidency may, acting on its own motion or at the request of the Prosecutor or of Serbia, designate another State, including the State to the territory of which the sentenced person has fled.

5. In all cases, the entire period of detention in the territory of the State in which the sentenced person was in custody after his/her escape and, where paragraph 4 of this article is applicable, the period of detention at the seat of the Court following the surrender of the sentenced person from the State in which he/she was located shall be deducted from the sentence remaining to be served.

Article 13

Change in designation of State of enforcement

1. The Presidency, acting on its own motion or at the request of the sentenced person or the Prosecutor, may, at any time, decide to transfer a sentenced person to a prison of another State.

1. A sentenced person shall be entitled, at any time, to apply to the Presidency to be transferred from Serbia.

3. If the Presidency decides not to change Serbia as State of enforcement, it shall notify the sentenced person, the Prosecutor, the Registrar and Serbia.

Article 14

Termination of enforcement

1. The enforcement of the sentence shall cease:

a) when the Court's sentence has been completed;

b) upon the demise of the sentenced person;

c) following a decision of the Court to transfer the sentenced person to another State in accordance with the Rome Statute and the Rules;

d) upon release following proceedings under Article 11.

2. The competent national authorities of Serbia shall terminate the enforcement of the sentence as soon as they are informed by the Court of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

Article 15

Transfer of the sentenced person upon completion of the sentence

1. Following completion of the sentence, the sentenced person who is not a national of Serbia may, in accordance with the law of Serbia, be transferred to a State which is obliged to receive him or her, or to another State which agrees to receive him or her, taking into account any wishes of the person to be transferred to that State, unless Serbia authorizes the person to remain in its territory.

2. Subject to the provisions of Article 10 of this Agreement, Serbia may also, in accordance with its national law, extradite or otherwise surrender the person to a State which has requested the extradition or surrender of the person for purposes of trial or enforcement of a sentence.

Article 16

Impossibility to enforce sentences

1. If, at any time after the decision has been taken to enforce a sentence, further enforcement has, for any legal or practical reasons and beyond the control of the competent national authorities, become impossible, Serbia shall promptly inform the Presidency.

2. The Court shall make appropriate arrangements for the transfer of the sentenced person.

3. The competent national authorities of Serbia shall allow at least sixty days following the notification of transfer by the Presidency before taking other measures on the matter.

Article 17

Information

1. Serbia shall immediately notify the Presidency of the following:

a) the completion of the sentence by the sentenced person, two months prior to the completion of the sentence;

b) if the sentenced person has escaped;

c) if the sentenced person has deceased; and

d) a request of extradition of the sentenced person, including the documents and information referred to in Article 10, paragraph 2.

2. Serbia shall notify the Presidency, 30 days before the scheduled completion of sentence served by the sentenced person, the relevant information concerning the intention of Serbia to authorize the person to remain in its territory or the location where it intends to transfer the person.

3. Serbia shall notify the Presidency of any important event concerning the sentenced person, and of any prosecution of that person for events subsequent to his/her transfer.

4. For purposes of extension of the term of imprisonment, the Presidency may ask for observations from Serbia.

Article 18

Costs

1. The ordinary costs for the enforcement of the sentence in the territory of Serbia shall be borne by Serbia.

2. Other costs, including those for the transport of the sentenced person from and to the seat of the Court and to and from the territory of Serbia, shall be borne by the Court.

3. In case of escape, the costs associated with the surrender of the sentenced person shall be borne by the Court if no State assumes responsibility for them.

Article 19

General cooperation

1. The competent national authorities of Serbia shall take all necessary measures to ensure the efficient execution of this Agreement and to ensure the appropriate security, safety and protection of the sentenced persons.

2. The responsibility for the fulfillment of obligations provided in this Agreement shall rest with Serbia.

3. The Court and Serbia shall designate a focal point to facilitate the implementation of this Agreement.

Article 20

Entry into force

This Agreement shall enter into force the day after the date of the deposit of the instrument of ratification by Serbia.

Article 21

Amendments

This Agreement may be amended, after consultation, by mutual consent of the parties.

Article 22

Termination of the Agreement

Upon consultation, either party may terminate this Agreement, with two months prior written notice. Such termination shall not affect sentences in force at the time of the termination, and the provisions of this Agreement shall continue to apply until such sentences have been completed, terminated or, if applicable, the sentenced person has been transferred in accordance with Article 13 of this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at The Hague this 20th day of January 2011, in duplicate, in the English language.

FOR THE COURT	**FOR THE REPUBLIC OF SERBIA**
Judge Sang-Hyun Song President of the International Criminal Court	Ms. Snežana Malović Minister of Justice

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА О ИЗВРШЕЊУ КАЗНИ МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА

Република Србија (у даљем тексту: „Србија”) и

Међународни кривични суд (у даљем тексту: „Суд”),

УВОДНИ ДЕО

ПОЗИВАЈУЋИ СЕ НА члан 103. Римског статута Међународног кривичног суда, који је усвојила Дипломатска конференција овлашћених представника чланица Уједињених нација 17. јула 1998. године (у даљем тексту: „Римски статут”), према коме се казне затвора које изрекне Суд служе у држави коју изабере Суд са списка држава које су изразиле спремност да прихвате осуђена лица;

ПОЗИВАЈУЋИ СЕ НА Правило бр. 200 Правила поступка и доказивања Суда (у даљем тексту: „Правило/а”), према коме Суд има право да закључује билатералне споразуме са државама у циљу утврђивања оквира за пријем лица осуђених од стране Суда, у складу са Римским статутом;

ПОЗИВАЈУЋИ СЕ НА широко прихваћена мерила међународних споразума у вези са поступањем са затвореницима, укључујући и Стандардна минимална правила за поступање према затвореницима, потврђена резолуцијама 663ц (XXIV) од 31. јула 1957. године и 2067 (LXII) од 13. маја 1977. године ECOSOC-а (Економског и социјалног савета), Скуп начела за заштиту свих лица под било којим обликом притвора или заточења, који је усвојила Генерална Скупштина УН резолуцијом бр. 43/173 од 9. децембра 1988. године, и Основна начела за поступање према затвореницима, која је усвојила Генерална Скупштина УН резолуцијом бр. 45/111 од 14. децембра 1990. године;

УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР спремност Србије да прихвати лица која је осудио Суд;

У ЦИЉУ утврђења оквира за прихватање лица које је осудио Суд и стварања услова под којима ће се изречене казне издржавати на територији Србије;

СЛОЖИЛЕ СУ СЕ како следи:

Члан 1. - Циљ и обим Споразума

Овај споразум уређује питања која се односе на или настају из извршења казни које је изрекао Суд, а које се издржавају у заводима за извршење кривичних санкција Србије.

Члан 2. - Поступак

1. Председништво Суда (у даљем тексту: „Председништво”), у поступку обавештавања Србије о својој одлуци да изврши казну у одређеном предмету, дужно је да достави Министарству правде Србије, поред осталог, следеће податке и исправе:

а) име и презиме, држављанство, датум и место рођења осуђеног лица;

б) препис правоснажне осуђујуће пресуде и изречене казне;

в) трајање и датум почетка издржавања казне, као и време које је преостало до престанка издржавања казне;

г) након разговора са осуђеним лицем, све неопходне податке у вези са његовим здравственим стањем, укључујући и било какве терапије које прима.

2. Надлежни државни орган је дужан да одлучи о захтеву Суда и да без одлагања о својој одлуци обавести Председништво.

3. Србија има право да у било ком тренутку повуче своје услове за присуство у списку држава које су спремне да приме осуђена лица. Председништво разматра и потврђује или одбацује било какве измене или допуне тих услова.

Члан 3. - Пребацивање осуђених лица

Секретар Суда, у договору са надлежним државним органом, дужан је да изради одговарајући поступак пребацивања осуђеног лица из Суда на територију Србије.

Члан 4. - Извршење

1. У складу са одредбама овог споразума, затворска казна је обавезујућа за Србију, која нема никакво право да је преиначује.

2. Суд ће вршити надзор над извршењем затворске казне, која мора да буде у складу са широко прихваћеним мерилима међународних споразума у вези са поступањем са затвореницима.

3. Уколико, након пребацивања осуђеног лица на територију Србије, Суд, у складу са Римским статутом и Правилима, наложи да осуђено лице буде саслушано пред Судом, осуђено лице ће бити привремено пребачено у Суд, под условом да буде враћено на територију Србије у року који одреди Суд.

4. Председништво има право да одобри привремено изручење осуђеног лица трећој држави за сврхе кривичног поступка искључиво ако је примило гаранције које сматра задовољавајућим да ће осуђено лице бити држано у притвору у трећој држави и пребачено назад у Србију, после окончања поступка.

Члан 5. - Надзор над извршењем

У циљу вршења надзора над извршењем затворских санкција, Председништво, између осталог, има право и на следеће:

а) када год је то потребно, да захтева било какве податке, извештаје или стручна мишљења од Србије, или од било којих поузданих извора;

б) када је то неопходно, да одреди судију Суда или члана особља Суда чији ће задатак бити, након што обавести Србију, да се састане са осуђеним лицем и саслуша његове ставове, без присуства органа Србије;

в) када год је прикладно, понуди Србији прилику да се изјасни о ставовима које је изнело осуђено лице у случају наведеном у тачки под (б) овог члана.

Члан 6. - Услови издржавања казне

1. Услови издржавања казне биће уређени, у складу са прописима Србије, и биће у складу са широко прихваћеним стандардима међународних споразума који се односе на поступање са затвореницима; ни у једном случају

ти услови не смеју да буду бољи или гори од оних које трпе затвореници осуђени у вези са сличним делима у Србији.

2. Србија је дужна да обавести Председништво о свим околностима, укључујући примену било којих услова који су били договорени када је изнела своју спремност да буде укључена у списак држава које примају осуђена лица на издржавање санкција, које би могле да битно утичу на услове или трајање затворске казне. Председништво ће бити обавештено о било каквим познатим или предвидивим околностима најмање 45 дана пре њихове појаве. Током овог периода, Србија не сме да предузима било какве мере које би могле да нанесу штету њеним обавезама. У случају да Председништво није у стању да се сложи са поменутим околностима, дужно је да обавести Србију и пребаци осуђено лице у затвор у другој држави.

3. У случају да осуђено лице има право да учествује у неком затворском програму или погодностима према законима Србије који могу да обухвате извесне активности изван затворске установе, Србија је дужна да обавести Председништво о тој чињеници, као и о свим другим релевантним подацима или опажањима, како би Суд могао да изврши своју надзорну функцију.

Члан 7. – Надзор

1. Надлежни државни орган је дужан да омогући Међународном комитету Црвеног крста (у даљем тексту: „МКЦК”) да прегледа затворске услове и поступања са осуђеним лицем/лицима у било ком тренутку, као и с времена на време, при чему ће учесталост посета одредити МКЦК. Србији и Председништву ће МКЦК поднети поверљив извештај о својим налазима током посета.

2. Србија и Председништво су дужни да заједнички размотре налазе наведене у ставу 1. овог члана. Председништво има право да након тога захтева да га Србија обавести о свим изменама затворских услова које је препоручио МКЦК.

Члан 8. – Општење

1. Општење осуђеног лица са Судом је неометано и поверљиво.

2. Председништво и Србија су дужни да установе одговарајуће механизме за остваривање права осуђеног лица на општење са Судом.

Члан 9. - Ne bis in idem

Осуђеном лицу не може бити суђено пред судом у Србији у вези са активностима које су представљале биће кривичних дела у вези с којима је лицу већ изречена осуђујућа или ослобађајућа пресуда од стране Суда.

Члан 10. - Начело посебности

1. Осуђено лице које се налази у затвору у Србији не сме бити гоњено, кажњавано или изручивано трећој држави у вези са било каквим активностима којима се лице бавило пре пребацивања на територију Србије, осим ако Председништво, на захтев Србије, није одобрило такво гоњење, кажњавање или изручење.

2. Уколико Србија намерава да кривично гони или изврши казну према осуђеном лицу, дужна је да обавести Председништво о својој намери и достави следећу документацију:

а) изјаву о чињеницама случаја и о њиховој правној квалификацији;

б) копију свих релевантих законских одредаба, укључујући оне које се односе на рок застаревања и запрећене санкције;

в) копију свих осуђујућих пресуда, налога за хапшење или других исправа са истом правном снагом, односно било каквог другог судског налога кога Србија има намеру да изврши;

г) протокол који садржи ставове осуђеног лица изнете након што је лице обавештено у довољној мери о поступку.

3. У случају захтева за изручење који је поднела трећа земља, Србија је дужна да цео захтев достави Председништву заједно са протоколом, који садржи ставове осуђеног лица прибављене након што је лице обавештено у довољној мери о захтеву за изручење.

4. Председништво има право, у вези са ст. 2. и 3. овог члана, да тражи било какве исправе или додатне податке од Србије или од треће државе која захтева изручење.

5. Председништво је дужно да одлучи у што краћем року. Одлука се доставља свима који су учествовали у поступку. Уколико се захтев поднет у вези са ст. 2. или 3. овог члана односи на извршење казне, осуђено лице може да издржава казну у Србији или да буде изручено трећој држави само након што је одслужило казну коју му је изрекао Суд у целини.

6. Став 1. овог члана неће се примењивати уколико осуђено лице својом вољом остане више од 30 дана на територији Србије након што је одслужило целокупну казну коју му је изрекао Суд, или се врати на територију те државе након што ју је било напустило.

Члан 11. - Жалбе на пресуду, обнове поступка и умањење казне

1. Само Суд има право да одлучује о жалбама на пресуду и молбама за обнову поступка. Србија нема право да омета поднеске осуђеног лица у том смислу.

2. Србија нема право да пусти на слободу лице пре истека казне на коју га је осудио Суд.

3. Само Суд има право да одлучује о умањењу казне, и о том питању одлучује након саслушања лица и након пријема било каквих релевантних информација од Србије.

Члан 12. - Бекство

1. Уколико осуђено лице побегне са издржавања казне, Србија је дужна да без одлагања обавести Секретара Суда, користећи било које средство које може да пренесе писану поруку.

2. Уколико осуђено лице побегне са издржавања казне и са територије Србије, Србија има право да, након саветовања са Председништвом, захтева изручење или предају тог лица од државе у којој се лице налази, у складу са важећим билатералним или мултилатералним споразумима, или може да затражи да Председништво захтева предају лица, у складу са главом 9. Римског статута.

3. Уколико се држава у којој се осуђено лице налази сложи да то лице преда Србији, на основу међународних споразума или домаћих прописа, Србија је дужна да о томе обавести Секретара Суда у писменом облику. Лице мора да буде предато Србији у најкраћем могућем року, уколико је потребно у сарадњи са Секретаром Суда, сходно Правилу број 225.

4. Уколико је осуђено лице предато Суду, Суд ће то лице пребацити у Србију. Ово, међутим, не спречава Председништво да по сопственој одлуци,

или на захтев јавног тужиоца, или Србије, одреди другу државу, укључујући и државу на чију је територију осуђено лице побегло.

5. У свим случајевима, време током кога је осуђено лице било притворено на територији државе у којој је било у притвору након бежања, као и у случајевима када се примењује став 4. овог члана, време проведено у притвору у седишту Суда након предаје осуђеног лица од стране државе у којој се лице налазило, биће одбијено од преосталог дела казне.

Члан 13. - Промена државе извршења

1. Председништво, по сопственој одлуци или на захтев осуђеног лица или јавног тужиоца, има право да у било ком тренутку одлучи да пребаци осуђено лице у затвор у другој држави.

2. Осуђено лице има право да у било које време подноси захтеве Председништву да буде пребачено из Србије.

3. Уколико Председништво одлучи да не мења Србију као државу извршења, о томе ће обавестити осуђено лице, јавног тужиоца, Секретара Суда и Србију.

Члан 14. - Престанак извршења

1. Извршење казне ће престати:

а) одслужењем казне коју је изрекао Суд;

б) у случају смрти осуђеног лица;

в) након одлуке Суда да се осуђено лице пребаци у другу државу у складу са Римским статутом и Правилима;

г) пуштањем на слободу након поступка по члану 11.

2. Надлежни државни органи су дужни да обуставе извршење казне одмах након пријема обавештења од Суда о било каквој одлуци или мери чија је последица да се казна неће даље извршавати.

Члан 15. - Пребацивање осуђеног лица након одслужења казне

1. Након одслужења казне, осуђено лице које није држављанин Србије има право да, у складу са домаћим прописима Србије, буде пребачено у државу која је обавезна да га прими или у другу државу која се сагласи да га прими, узимајући у обзир жељу лица да буде пребачено у ту државу, осим ако Србија дозволи лицу да остане на њеној територији.

2. У складу са одредбама члана 10. овог споразума, Србија, такође, може да, у складу са домаћим прописима, изручи или на други начин преда лице држави која је тражила изручење или предају лица у циљу вођења кривичног поступка или извршења казне.

Члан 16. - Немогућност извршења казни

1. Уколико у било које време након што је донета одлука, из било каквих законских или практичних разлога и изван контроле надлежних домаћих органа да се изврши осуда њено извршење постане немогуће, Србија је дужна да о томе без одлагања обавести Председништво.

2. Суд је дужан да одреди одговарајући механизам за пребацивање осуђеног лица.

3. Надлежни државни органи су дужни да одложе предузимање било каквих других мера најмање 60 дана након пријема обавештења од Председништва о пребацивању лица.

Члан 17. - Обавештавање

1. Србија је дужна да без одлагања обавести Председништво о следећем:

а) о одслуживању казне осуђеног лица, два месеца пре датума истека казне;

б) о бежању осуђеног лица;

в) о смрти осуђеног лица; и

г) о захтевима за изручење осуђеног лица, укључујући исправе и податке наведене у ставу 2. члана 10.

2. Србија је дужна да достави Председништву, 30 дана пре датума истека казне коју издржава осуђено лице, релевантне податке у вези са намером Србије да одобри останак лица на њеној територији или податке о месту где намерава да пребаци лице.

3. Србија је дужна да обавести Председништво о свим важним догађајима у вези са осуђеним лицем, или о свим правним поступцима предузетим против тог лица у вези са догађајима након пребацивања лица.

4. У сврху продуживања затворске казне, Председништво има право да затражи мишљење Србије.

Члан 18. - Трошкови

1. Редовне трошкове извршења казне на територији Србије сносиће Србија.

2. Друге трошкове, укључујући трошкове превожења осуђеног лица од и до седишта Суда и од и до територије Србије, сносиће Суд.

3. У случају бекства, трошкове у вези са предајом осуђеног лица сносиће Суд, уколико ниједна држава не преузме одговорност за њих.

Члан 19. - Општа сарадња

1. Надлежни државни органи Србије су дужни да предузимају све неопходне мере да обезбеде ефикасно извршење овог споразума и да осигурају одговарајућу безбедност, сигурност и заштиту осуђених лица.

2. Одговорност за извршење обавеза предвиђених овим споразумом сноси Србија.

3. Суд и Србија ће одредити особу за контакт у циљу олакшавања извршења овог споразума.

Члан 20. - Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу наредног дана од дана депоновања инструмента о потврђивању од стране Србије.

Члан 21. - Измене Споразума

Овај споразум може да буде измењен, након консултација, и на основу узајамног пристанка Страна.

Члан 22. - Отказивање Споразума

После консултација, било која Страна има право да откаже Споразум, са отказним роком од два месеца. Отказ неће утицати на осуде које су на снази у време отказа, а одредбе овог споразума ће остати на снази све док такве казне

не буду одслужене, престале или уколико је то случај, осуђено лице не буде пребачено, у складу са чланом 13. овог споразума.

У ПОТВРДУ ЧЕГА СУ доле потписани, за то прописно овлашћени, потписали овај споразум.

У Хагу, 20. јануара 2011. године, у два примерка, на енглеском језику.

За Суд	За Републику Србију
Санг Хин Сонг, с.р.	Снежана Маловић, с.р.
председник Међународног кривичног суда	министар правде

Члан 3.

О извршавању овог закона стара се министарство надлежно за правосуђе.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.